

Свѣтлина

Вѣстникъ за информация, култура и народно стопанство.

Урежда се отъ редакционенъ комитетъ при сътрудничеството на обществени дѣйци и др. Излиза всѣка Недѣля Абонаментъ за 3 мѣсеци 8 лева. Единъ брой 50 ст. За обявления се плаща: на I стр. 80 ст. кв. см. на останалитѣ по 60 ст. на учреждения по 60 ст. дума. Ръкописи, не се връщатъ. Адресъ: г. СВѢТЛИНА.

Андонъ Кавдански,
делегатъ отъ Църковно-народния съборъ.

Българската Православна Църква и Църковно-Народния Съборъ.

За една голѣма частъ отъ нашето общество не стана ясно какъ и защо бѣ свиканъ Църковно-Народния Съборъ, който по настоящемъ заседава въ София и какви задачи му прѣдстоятъ за разрѣшение.

Въ долнитѣ редове ще се постарая, макаръ и на кратко да уясна тѣзи въпроси, а така сѣщо и други такива, които сѣ непосредствено свързани съ тѣхъ.

Най-напрѣдъ ще направя една кратка характеристика на отдѣлнитѣ църкви.

Устройство на Източно-Православната Църква.

Източната Православна Църква, съ която е въ единение и Българската Православна Църква, е устроена по образа на основаната отъ Исуса Христа Църква; нейния първообразъ е апостолската църква. Апостолитѣ получиха отъ Христа благодатта на Духа Свѣтаго. Той ги направи по разнитѣ църкви на свѣта, за да научатъ всички хора, като ги кръщаватъ въ името на Отца и Сина и Свѣтаго Духа. Апостолитѣ основаха първитѣ християнски общества, съ които бѣха въ постоянно общуване. Нуждата наложи щото апостолитѣ да поставятъ свои замѣстници — прѣзвитери; дякони, които да продължаватъ дѣлото на апостолитѣ, защото послѣднитѣ трѣбваше да заминатъ за други градове, села и страни.

Апостолитѣ при ръкополаганieto на своитѣ замѣстници прѣзвитеритѣ призоваваха върху тѣхъ благодатта на Духа Свѣтаго и ги поставяха за Църковно-Служители.

По този начинъ въ Източно-Православната Църква се появяватъ тритѣ елемента, които

сѣставляватъ — Апостолитѣ, Прѣзвитеритѣ и Народа; а това сѣ днешнитѣ епископи, свещеници и народа-паството. Епископитѣ сѣ нашитѣ прѣдстоятели прѣдъ Бога, тѣ сѣ нашитѣ духовни бащи, нашитѣ пастири; свещеницитѣ сѣ тѣхнитѣ помощници, а народа е паството.

Още въ апостолскитѣ врѣмена и въ първитѣ вѣкове на християнството сѣ появявали извѣстни противрѣчиви и неясни схващания и не еднакви приложения на Христовото учение и апостолскитѣ послания. Поради това още тогава е станало нужно да се събератъ на съборъ всички епископи, за да дойдатъ до единомислие по схващанieto и приложението на Христовото учение. Така сѣ станали Вселенскитѣ събори, въ които освѣнъ епископитѣ присѣдствували сѣ още прѣзвитери и миряни. Това именно е съборното начало въ Източно-Православната Църква — съборъ отъ всички епископи, съ участие на свещенството и народа, това е Народовластieto въ Православната Църква. Слѣдователно по принципъ се допуска, че и всѣки единъ епископъ не е непогрѣшимъ, затова именно нито една личностъ не се въздига до положението на непогрѣшимостъ, която личностъ да бѣде авторитетъ, да дава тълкувания и нареждания, които да бѣдатъ за всички абсолютно задължителни.

Това е най-сжществената разлика между Православната Църква отъ една страна и Католишката и Протестанската отъ друга страна.

Устройство на Римо-католишката Църква.

Само съ вѣколко думи ще охарактеризирамъ Римо-като-

лишката Църква, колкото да проличи ясно разликата между нея и Православната.

Въ Католишката Църква една личностъ е издигната до положението на непогрѣшимостъ, до положението на върховенъ и единственъ авторитетъ. Това е Папата. Той се счита за замѣстникъ на Бога; той е непогрѣшимъ; той може да опрошава грѣхове; той може да произнася клѣтви. Папата е единствения авторитетъ въ Католишката Църква. Само той е компетентенъ да тълкува и обяснява учението на Христа, догмитѣ на вѣрата. Така въ Католишката Църква имаме единъ абсолютизъмъ, единъ краенъ деспотизъмъ, който може да скрива умоветѣ и съвѣститѣ на милионни християни, които сѣ длѣжни да се повиноватъ на заповѣдитѣ и схващанията на Папата, колкото и погрѣшни да сѣ тѣ.

Този абсолютизъмъ прѣзъ срѣднитѣ вѣкове прѣслѣдваше безопасно всѣки единъ, който би дрѣзналъ да мисли поиначе. Този абсолютизъмъ е създалъ инквизицията, което съставлява най-чернитѣ страници изъ живота на Католишката Църква.

Като естествена реакция на Папската инквизиция трѣбваше да се яви лютеранството, което създаде Протестанската църква.

Характеристика на Протестанската Църква.

По логиката на нѣщата Протестанската Църква понеже се яви като реакция на католишки абсолютизъмъ и краенъ деспотизъмъ съ всичкитѣ ужаси на инквизицията, то тя (Протестанската Църква) не можеше да не застане тѣкмо на срѣшуположния полюсъ, тя отиде въ другата крайностъ. Тука вече не само не се признава авторитета на Папата, но не се признава и никакъвъ авторитетъ въобще, нито на епископи, нито на свещеници. Въ Протестанската Църква нѣма епископи и свещеници които при ръкополаганieto сѣ получили благодатъ, които сѣ наши прѣдстоятели прѣдъ Бога, които събрани въ съборъ да прѣдставяватъ вече Християнски авторитетъ. Въ Протестанската Църква всѣко лице може да бѣде авторитетъ за тълкуването на Христовото учение и догмитѣ на вѣрата. Всѣки единъ може да основе църква и да тълкува учението на Христа така, както той си го разбира. Затова именно и колкото протестански пастири има, толкова и различни църкви сжществуватъ. А това вече води къмъ анархизъмъ въ Църквата, пълна анархия, размислие винаги възможно и фактически сжществуеще. Това докара дотолкова разно-

Г-ца Надежда Ж. Кузманова

и
Г-нъ Христо Велевъ

Скопие

Дупница

Дупница

Доказано е, че ако искашъ да имашъ хубава декоративна изработка на кѣщи и докяни, непременно трѣба да потърсишъ

Михо Бояджията (македончето)

който задоволява и най-изтънченитѣ вкусове, а още повече сега, когато вече му пристигнаха новитѣ журнали по декоративното изкуство.

Защо всички отиватъ да закусятъ при Малки Ракъ?

Защото

Малки Ракъ доказа, че приготвяванитѣ отъ него закуски до сега не сѣ надминати по качество, а още повече всѣкога то чии отлежало

ШУМЕНСКО ПИВО

само отъ хектолитри

Като така винаги посѣщавайте Малки Ракъ

ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ МАШИНИ

Продаватъ се на износни цѣни много малко употребявани:

- 1) Жетварка система „Mirsch & Krause“
- 2) Сѣнокосачка и 3) Сламорѣзачка.

При Техническото Бюро Шубеоловъ—Новаковъ & С-ие Дупница.

ГОТОВИ

МЕБЕЛИ отъ сухъ орѣховъ материалъ за контори и кѣщи ще намѣрите винаги при **Илия Иосифовъ**, на главната улица срѣщу Бр. Панчевски.

Красиви фирми

при **ВЛАДО ИВ. ПИЛЕВЪ & Братъ** Дупница.

Това не е било!...

(злбодневка)

Така ми каза Иванчо, като ме срѣдна на улицата излизайки отъ комунистическото събрание въ Казиното.

Не е било и нѣма да бѣде! — Защо занитахъ Иванчо? — заинтригуванъ отъ неговитѣ приказки.

— Защото присѣдствуваша на такъво събрание, каквото въ моя политически животъ не бѣхъ виждалъ.

— Защо, бе Иванчо?

— Защото на това събрание комунисти и земледѣлци се побратимиха, само, че съ една разлика, първитѣ разхвърлиха, вторитѣ подтвърдиха и слѣдъ това.

И Иванчо ми разправи слѣдната история:

Наши граждани се оплакали прѣдъ Окръжния управителъ, че били несправедливо обложени по водното право. И управителя, макаръ, че бѣше утвърдилъ вече облагателния списъкъ, спира събирането му и

изпраща своя секретаръ да провери дали това е така. И той идва. Явяватъ се недоволнитѣ и му се оплакватъ. Какво имъ е казалъ на тѣхъ секретаря не зная, но комунистѣ излъзоха китри. Понеже отсжствуваше Окол. н-къ, поискватъ разрѣшение отъ секретаря на уля да имъ разрѣши да направятъ едно публично събрание, на което да повикатъ „народа“ (разбира се болшинството необложени) и да го питатъ съгласенъ ли е съ това облагане. Секретаря изпърво се не съгласилъ, обаче, сладководния кметъ го най-послѣ кандардисва. И той се съгласява, само при едно условие: *Да му се даде думата и на него*. Кмета се съгласява и дава заповѣдъ на глшатая да вика „правовѣрнитѣ необложени“ на събрание. Салона е пълненъ, събранието почва. На единъ отъ първитѣ столове е и г-нъ секретаря. Кмета почва своя

докладъ по облагането. Едно не можахъ да разбера, докладъ ли бѣше или едно конско евангелие четено надъ главата на г-нъ секретаря. Послѣдния само мълчи и слуша. По едно врѣме си помислихъ, аджеба секретаря да не е станалъ вече комунистъ не само въ главата, но и въ червата. Дума кмета, слуша секретаря, кмета псува всичко, което е вънъ отъ тѣхнитѣ редове секретаря мълчи, кмета прѣдизвиква — секретаря търпи, кмета ругае и чорбаджи и партии и правителство и всичко, каквото му додѣ на ума, а публиката плѣскаржи и се смѣе най-послѣ излѣ всички си зехир на земледѣл. правителство. Гласа му намалѣ и завърши.

Стана секретаря на Окръж. уль, качи се на сцената и почна: Автономия на общинитѣ, централна властъ, комуна, едно, друго, трето и пр. пр. и най-послѣ каза списъцитѣ нѣма да бѣдатъ утвърдени, защото сѣ несправедливи, за доказателство Камберовъ, Мижоровъ, Бадински и пр. Съ моя простъ акълъ не можахъ едно

да разбера онова що възнуваше г-нъ секретаря и що искаше да каже на ония които тѣй много сѣ доволни отъ това облагане.

Слушамъ и расъждавамъ на акѣла си. Камберовъ, печатница, книжарница, кѣща, още една, война, болъ работа, коменданство, мѣсто, още едно, комунизъмъ — сиромашия — малкъ данкъ!... И продължавамъ пакъ на акѣла си... Мижоровъ... печатница, книжарница, работила прѣзъ врѣме на войната, кѣща за 120 хиляди общински съвѣтници, които не знаятъ, или се правятъ че не знаятъ, чие е помѣщението въ което се помѣщава общината и пр., като така... малоимотенъ не трѣба да плаща водно право и пр. пр... справедливостъ! Моитѣ разсждения бѣха прѣкъснати отъ силни викове: „Позоръ“ „вънъ!“ и пр., попитахъ събѣседника си; кого позорятъ когото пѣдятъ? Той шеговито ми отговори; секретаря на окръж. управителъ.

Седя и се чудя що търси тоя човѣкъ тука? На кого при-

казва? кой го слуша!... Съ такава ли мисия го е натоварило началството му да държи рѣчи на комунистически събрания и пр. пр.

Каква стана тя!... Та това било ли е другъ пѣтъ? Кмета отново стана, каза на правовѣрнитѣ; видѣхте ли ги, тѣ ни не даватъ да приложимъ онова, което искаме, тѣ ни пѣдятъ — ний ще си вървимъ, но едно трѣбва да каже г-нъ секретаря на управителя, натъртено забѣлѣза кмета, че изъ вратата излизаме, но прѣзъ комина на ново ще влѣземъ.

Комунистѣ постигнаха онова, което искаха, а на края подложиха на гласуване списъцитѣ, които съ аklамация и вдигане на рѣцѣ отъ ония които комуната бѣ освободила да не плащатъ се гласува, а слѣдъ това въ „честь“ на г-на секретаря излѣжа Интернационала. Така завърши събранието. Иванчо, се измѣ и добави: Боже! какви врѣмена дочакахме! Да си сиромашъ лошо — да си чорбаджи пакъ лошо!

Руго Лето.